

Vas Máté

Ha befejeződik a polgárosodás

I.

hónom alá csapom a napernyőt és bejelentem a családnak,
az a családfeje lettem, akire izgatottan vártak.

Hűtőtáskánkra nem teríték törülközőt, felesleges.
A szomszédal tréccselünk: hogy polgárosodsz?

Micsoda kérdés ez? Itallal kínál,
ízlése nem hazudik. Poharazunk.
A csónakházat nézzük a túlparton.

Ott élnek az emberkezdemények,
a magnókazetta B oldala jön, az áprilisi törvények.

Zene előtti hirdetés: „egy polgár mindig készül,
sosem kényszerül.” Nem léptetem át, hallgatom.
Páran táncolni kezdenek a hirdetésre.

2.

A Vigadóban ülünk, fürdőnadrágban.
Ha befejeződik a polgárosodás, a pincéretet
megkínáljuk abból, amit a polgárok esznek.

Addig rendelünk, amíg ki nem derítjük,
hogyan mit esznek. És a törvények hatályba lépnek.
Eloldozzák a folyamatos jelent.

A reform, árulja el a szomszéd, ha szőrével
visszafelé simogatják, karmot ereszt.

Nahát, mondom. Késünkkel karistoljuk az üres tányért,
a reformok puhán hozzánk dörgölöznek.

Ne zavarj, épp polgárosulok. Ezt nem mondhatjuk,
mert az értékeink figyelnek. Az értékeink felettünk állnak.

Ténykedés helyett tervekkel telik a másnap.